Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0270/2017 }
B8-0271/2017 }
B8-0274/2017 }
B8-0275/2017 } RC1

25.4.2017

SPOLEČNÝ NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu

a nahrazující návrhy usnesení předložené skupinami:
ALDE (B8-0270/2017)
PPE (B8-0271/2017)
S&D (B8-0274/2017)
ECR (B8-0275/2017)

o situaci ve Venezuele
(2017/2651(RSP))

Esteban González Pons, Luis de Grandes Pascual, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, David McAllister, Sandra Kalniete, Francisco José Millán Mon, Tunne Kelam, Nuno Melo, Gabriel Mato, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Fernando Ruas, Bogdan Andrzej Zdrojewski
za skupinu PPE
Francisco Assis, Ramón Jáuregui Atondo, Elena Valenciano
za skupinu S&D
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Anna Elżbieta Fotyga
za skupinu ECR
Beatriz Becerra Basterrechea, Dita Charanzová, Nedzhmi Ali, Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez, María Teresa Giménez Barbat, Marian Harkin, Gesine Meissner, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström, Frédérique Ries, Enrique Calvet Chambon
za skupinu ALDE

Usnesení Evropského parlamentu o situaci ve Venezuele
(2017/2651(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na řadu svých předchozích usnesení o situaci ve Venezuele, zejména na usnesení ze dne 27. února 2014 o situaci ve Venezuele[1], usnesení ze dne 18. prosince 2014 o pronásledování demokratické opozice ve Venezuele[2], usnesení ze dne 12. března 2015 o situaci ve Venezuele[3] a usnesení ze dne 8. června 2016 o situaci ve Venezuele[4],

– s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,

– s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, jehož je Venezuela smluvní stranou,

– s ohledem na Meziamerickou demokratickou chartu přijatou dne 11. září 2001,

– s ohledem na venezuelskou ústavu a zejména na články 72 a 233 této ústavy,

– s ohledem na dopis organizace Human Rights Watch ze dne 16. května 2016 zaslaný generálnímu tajemníkovi Organizace amerických států Luisi Almagrovi Lemesovi, který se týkal Venezuely[5],

– s ohledem na prohlášení vysokého komisaře OSN pro lidská práva Zaída Raáda Zaída Husejna ze dne 31. března 2017 týkající se rozhodnutí Nejvyššího soudu Venezuely o převzetí legislativních pravomocí Národního shromáždění,

– s ohledem na varování Organizace amerických států (OAS) uvedená ve zprávách ze dne 30. května 2016 a 14. března 2017 o Venezuele a na výzvu generálního tajemníka OAS, aby s cílem projednat venezuelskou politickou krizi byla okamžitě svolána Stálá rada podle článku 20 demokratické charty,

– s ohledem na dopis místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federiky Mogheriniové ze dne 27. března 2017 o zhoršování situace a závažné politické, hospodářské a humanitární krizi ve Venezuele,

– s ohledem na deklaraci OAS ze dne 13. března 2017 podepsanou 14 z jejích členských států, která požaduje, aby Venezuela mimo jiné urychleně naplánovala volby, propustila politické vězně a uznala ústavní rozdělení moci,

– s ohledem na rezoluci Stálé rady OAS ze dne 3. dubna 2017 o nedávných událostech ve Venezuele,

– s ohledem na čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu,

[1] Přijaté texty, P7_TA(2014)0176.
[2] Přijaté texty, P8_TA(2014)0106.
[3] Přijaté texty, P8_TA(2015)0080.
[4] Přijaté texty, P8_TA(2016)0269.
[5] https://www.hrw.org/news/2016/05/16/letter-human-rights-watch-secretary-general-almagro-about-venezuela

A. vzhledem k tomu, že ve svém nálezu ze dne 27. března 2017 venezuelský Nejvyšší soud prohlásil všechny legislativní akty přijaté Národním shromážděním za protiústavní; vzhledem k tomu, že venezuelský Nejvyšší soud ve svém nálezu ze dne 29. března 2017 shledal Národní shromáždění vinným z nedodržování ústavy, zneplatnil veškerou jeho legislativní činnost a rozhodl, že zákonodárnou funkci převezme Nejvyšší soud;

B. vzhledem k tomu, že nálezy venezuelského Nejvyššího soudu jsou v rozporu jak se zásadou rozdělení moci zaručenou ústavou, tak s povinností všech soudců dodržovat venezuelskou ústavu a zajišťovat její neporušenost (článek 334);

C. vzhledem k tomu, že uvedené nálezy byly přijaty, aniž by pro ně existoval ústavní základ – ať už se jedná o pravomoci svěřené Národnímu shromáždění (článek 187 ústavy) nebo o pravomoci ústavního kolegia Nejvyššího soudu (článek 336 ústavy);

D. vzhledem k tomu, že nejvyšší státní zástupkyně Luisa Ortegová Díazová, kterou jmenovala venezuelská vláda, odmítla nález Nejvyšší soudu, který shledala v rozporu s ústavním pořádkem; vzhledem k tomu, že v důsledku mezinárodního tlaku a řady naléhavých žádostí prezident Nicolás Maduro požádal Nejvyšší soud o přehodnocení nálezu, kterým zbavil Národní shromáždění moci, a vzhledem k tomu, že dne 1. dubna 2017 Nejvyšší soud vydal nové nálezy, kterými zrušil svá předchozí rozhodnutí;

E. vzhledem k tomu, že Nejvyšší soud už dne 1. srpna 2016 a 5. září 2016 v nálezu č. 808 shledal, že se Národní shromáždění provinilo nedodržováním ústavy, a zneplatnil jeho akty;

F. vzhledem k tomu, že opoziční koalice ve Venezuele – Mesa de la Unidad Democrática – získala 112 ze 167 křesel jednokomorového Národního shromáždění, tedy dvoutřetinovou většinu, oproti 55 křeslům strany PSUV; vzhledem k tomu, že Nejvyšší soud čtyřem nově zvoleným zástupcům v Národním shromáždění, z nichž 3 byli členy opozice, znemožnil převzít funkci, takže opozice této dvoutřetinové většiny nedosáhla;

G. vzhledem k tomu, že v důsledku poslední vlny svévolného zatýkání došlo ke zvýšení počtu politických vězňů na více než sto osob, včetně klíčových politických vůdců, jako je Leopoldo López, Antonio Ledezma, Daniel Ceballos a Yon Goicoechea;

H. vzhledem k tomu, že venezuelskému opozičnímu předákovi Henriquemu Caprilesovi, který byl dvakrát prezidentským kandidátem, bylo zakázáno vykonávat politickou funkci po dobu 15 let; vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí se zakládalo na obviněních z „administrativních nesrovnalostí“, kterých se měl údajně dopustit jako guvernér státu Miranda;

I. vzhledem k tomu, že venezuelské bezpečnostní složky, včetně národní gardy a národní policie, a také nepravidelné ozbrojené skupiny uplatnily od zahájení demonstrací opakovaně brutální násilí proti pokojným demonstrantům, včetně členů Kongresu, kteří protestovali proti rozhodnutí, jímž bylo Národní shromáždění zbaveno svých pravomocí, a vzhledem k tomu, že tyto násilné zákroky měly za následek více než dvacet úmrtí, velkou řadu zraněných a mnoho zatčených osob;

J. vzhledem k tomu, že dne 3. dubna 2017 vyslovilo 17 z 21 zemí Stálé rady OAS vážné znepokojení v souvislosti s neústavními změnami demokratického pořádku ve Venezuele;

vzhledem k tomu, že v nedávné době několik zemí v regionu vyjádřilo svou ochotu napomoci mediačnímu procesu ve Venezuele, aby se dosáhlo průlomu;

K. vzhledem k tomu, že vláda odložila místní a regionální volby, které se měly konat v prosinci 2016, a zabránila konání referenda o odvolání (založeného na ustanovení ústavy, které umožňuje 20 % voličů vyžádat si odvolání prezidenta), a to navzdory tomu, že byly splněny příslušné ústavní požadavky;

1. odsuzuje pokračující protiústavní porušování demokratického pořádku ve Venezuele, poté co venezuelský Nejvyšší soud vydal rozhodnutí o převzetí zákonodárných pravomocí Národního shromáždění, a nedostatečnou dělbu moci a nezávislost jednotlivých složek moci;

2. důrazně odmítá rozhodnutí venezuelského Nejvyššího soudu dočasně zbavit Národní shromáždění jeho pravomocí a považuje tento krok za zcela nedemokratické opatření, které je v přímém rozporu s venezuelskou ústavou; domnívá se, že je nutné, aby venezuelské vláda bez ohledu na nedávné přehodnocení některých prvků těchto rozhodnutí zaručila plné obnovení demokratického pořádku;

3. vyjadřuje hluboké znepokojení nad vážně se zhoršující situací ve Venezuele, pokud jde o demokracii, lidská práva a sociálně ekonomickou situaci, v ovzduší narůstající politické a sociální nestability;

4. vyzývá venezuelskou vládu a Nejvyšší soud, aby dodržovaly ústavu, zejména pravomoci, které jsou svěřeny všem řádně zvoleným členům parlamentu;

5. vyzývá venezuelskou vládu, aby ochránila dělbu moci a nezávislost jejích složek a aby v plné míře obnovila ústavní postavení a pravomoci Národního shromáždění; připomíná, že rozdělení pravomocí a vzájemné nevměšování jejich složek patří k zásadním principům demokratických států, jež jsou postaveny na zásadách právního státu;

6. vyzývá venezuelskou vládu k neprodlenému a bezpodmínečnému propuštění všech politických vězňů; připomíná, že s propuštěním politických vězňů souhlasilo Národní shromáždění prostřednictvím zákona o národním usmíření, který vetovala výkonná moc; zdůrazňuje, že dokud nebudou propuštěni političtí vězni, nelze dosáhnout trvalého mírového řešení pro Venezuelu;

7. vyzývá vládu Venezuely, aby dodržovala ústavu a aby co nejdříve představila volební harmonogram, jenž umožní svobodné a transparentní volební procesy, které jsou jedinou cestou, jak ukončit stávající politickou patovou situaci; důrazně odsuzuje rozhodnutí venezuelského úřadu pro kontrolu státních financí (*contraloría*), kterým bylo opozičnímu předákovi Henriquemu Caprilesovi na 15 let zakázáno vykonávat politickou funkci; vyzývá venezuelskou vládu, aby ukončila praxi spočívající ve vytlačování opozičních vůdců z veřejného prostoru tím, že jsou zbavováni politických práv;

8. vítá rezoluci Stálé rady OAS ze dne 3. dubna 2017 a vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby ji podpořila, a ochotu řady zemí v regionu usnadnit mediační proces v zájmu dosažení národní dohody; vyzývá dále místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby aktivně hledala další opatření, která by EU umožnila obnovit v plné míře demokracii ve Venezuele;

9. důrazně odsuzuje brutální represe venezuelských bezpečnostních složek a nepravidelných ozbrojených skupin vůči pokojným demonstracím, jejichž následkem přišlo o život více než dvacet osob, řada osob byla zraněna a mnoho jich bylo zatčeno; vyzývá venezuelskou vládu, aby všechna tato úmrtí vyšetřila a aby dodržovala a zaručovala ústavní právo na svobodné pokojné shromažďování; vyzývá venezuelské orgány, aby všem občanům zaručily bezpečnost a umožnily jim svobodně uplatňovat svá práva, což se týká zejména obránců lidských práv, novinářů, politických aktivistů a členů nezávislých nevládních organizací, kterým hrozí větší riziko útoku a svévolného zatčení;

10. vyzývá venezuelské orgány, aby co nejrychleji umožnily vstup humanitární pomoci do země a také vstup mezinárodních organizací, které chtějí pomoci nejvíce postiženým segmentům společnosti; vyzývá mezinárodní společenství, a zejména sousední země a země EU, aby braly v úvahu humanitární krizi, ke které by mohlo dojít v důsledku vysokého počtu Venezuelanů opouštějících zemi;

11. opakuje svoji naléhavou výzvu, aby byla do Venezuely vyslána delegace Evropského parlamentu a aby se co nejdříve zahájil dialog se všemi skupinami, jichž se konflikt týká;

12. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládě a Národnímu shromáždění Bolívarovské republiky Venezuela, Evropsko-latinskoamerickému parlamentnímu shromáždění a generálnímu tajemníkovi Organizace amerických států.